

“मीठे बच्चे- देह-अभिमान आसुरी चलन हो, त्यसलाई बदलेर दैवी चलन धारण गर्यो भने रावणको जेलबाट छुट्छौ।”

प्रश्न:- हरेक आत्माले आफ्नो पापहरूको सजाय कसरी भोग्छ, त्यसबाट बच्ने साधन के हो?

उत्तर:- हरेकले आफ्नो पापहरूको सजाय एक त गर्भ जेलमा भोग्छन्। दोस्रो, रावणको जेलमा अनेक प्रकारको दुःख भोग्छन्। बाबा आउनु भएको छ- तिमी बच्चाहरूलाई यस जेलबाट छुटाउन। यसबाट बच्नको लागि सदाचारी बन।

ओम् शान्ति। ड्रामा योजना अनुसार बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। बाबा नै आएर रावणको जेलबाट छुटाउनु हुन्छ किनकि सबै भ्रष्टाचार, पाप आत्माहरू छन्। सारा दुनियाँको मनुष्यहरू भ्रष्टाचारी हुनुको कारण रावणको जेलमा छन्। फेरि जब शरीर छोड्छन् तब गर्भ जेलमा जान्छन्। बाबा आएर दुवै जेलबाट छुटाउनु हुन्छ फेरि तिमी आधाकल्प रावणको जेलमा पनि र गर्भ जेलमा पनि जाने छैनौ। तिमीलाई थाहा छ- बाबा बिस्तारै-बिस्तारै पुरुषार्थ अनुसार हामीलाई रावणको जेलबाट र गर्भ जेलबाट छुटाउनु हुन्छ। बाबा बताउनु हुन्छ- तिमीहरू सबै भ्रष्टाचारी हो रावण राज्यमा। फेरि रामराज्यमा सबै सदाचारी हुन्छौ। कुनै पनि भूतको प्रवेशता हुँदैन। देहको अहंकार आउनाले नै फेरि अरु भूतहरूको प्रवेशता हुन्छ। अब तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गरेर देही-अभिमानि बन्न छ। जब यस्तो (लक्ष्मी-नारायण) बन्छौ तब नै देवता कहलाउने छौ। अहिले त तिमी ब्राह्मण कहलाउँछौ। रावणको जेलबाट छुटाउनको लागि बाबा आएर पढाउनु हुन्छ अनि जुन सबैको चरित्र बिग्रिएको छ त्यो सुधार्नु पनि हुन्छ। आधाकल्पदेखि चरित्र धेरै बिग्रिएको छ। यस समय छ तमोप्रधान चरित्र। दैवी र आसुरी चरित्रमा रात-दिनको फरक छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- अब पुरुषार्थ गरेर आफ्नो दैवी चरित्र बनाउनु छ, तब नै आसुरी चरित्र छुट्दै जान्छ। आसुरी चरित्रमा देह-अभिमान हो नम्बरवन। देही-अभिमानिीको चरित्र कहिल्यै बिग्रिदैन। सारा कुरा चरित्रमा भर पर्छ। देवताहरूको चरित्र कसरी बिग्रन्छ? जब उनीहरू वाम मार्गमा जान्छन् अर्थात् विकारी बन्छन् तब चरित्र बिग्रन्छ। जगन्नाथको मन्दिरमा यस्ता चित्रहरू देखाइएको छ, वाम मार्गको। यो त वर्षौ पुरानो मन्दिर हो, ड्रेस आदि देवताहरूको नै छ। देखाउँछन्- देवताहरू वाम मार्गमा कसरी जान्छन्। पहिलो-पहिलो अपराध नै यो हो। काम चिन्तामा चल्छन्, फेरि रंग बदलिँदा-बदलिँदा एकदमै कालो हुन पुग्छन्। पहिला-पहिला गोल्डेन एजमा हुन्छन् सम्पूर्ण गोरो, फेरि दुई कला कम हुन जान्छ। त्रेतालाई स्वर्ग भनिँदैन, त्यो हो अर्ध (सेमी) स्वर्ग। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- रावण आएपछि नै तिमीमाथि खिया लाग्न सुरु भएको हो। पूरै भ्रष्टाचारी अन्त्यमा बन्छौ। अहिले १०० प्रतिशत भ्रष्टाचार भनिन्छ। १०० प्रतिशत निर्विकारी थियौ फेरि १०० प्रतिशत विकारी बन्यौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- सुध्रिदै जाऊ, यो रावणको जेल धेरै ठूलो छ। सबैलाई भ्रष्टाचारी नै भनिन्छ किनकि रावणको राज्यमा छन् नि। राम राज्य र रावण राज्यको बारेमा त उनीहरूलाई थाहा नै छैन। अहिले तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ राम राज्यमा जान। सम्पूर्ण त कोही बनेको छैन। कोही फस्ट, कोही सेकेण्ड, कोई थर्डमा छन्। अब बाबा पढाउनु हुन्छ, दैवीगुण धारण गराउनु हुन्छ। देह-अभिमान त सबैमा छ। जति-जति तिमी सेवामा लागि रहन्छौ त्यति देह-अभिमान कम हुँदै जान्छ। सेवा गर्नाले नै देह-अभिमान कम हुन्छ। देही-अभिमानिीले ठूला-ठूला सेवा गर्नेछन्। बाबा देही-अभिमानि हुनुहुन्छ, त्यसैले कति राम्रो सेवा गर्नुहुन्छ। सबैलाई भ्रष्टाचारबाट, रावणको जेलबाट छुटाएर सद्गति दिनु हुन्छ, त्यहाँ फेरि दुवै जेल हुँदैन। यहाँ डबल जेल छ, सत्ययुगमा न अदालत हुन्छ, न पाप आत्माहरू हुन्छन्, न त रावणको जेल नै हुन्छ। रावणको हुन्छ नै बेहदको जेल। सबै ५ विकारहरूको बन्धनमा बाँधिएका छन्। अपरम्पार दुःख छ। दिन-प्रतिदिन दुःख वृद्धि भइरहन्छ।

सत्ययुगलाई भनिन्छ गोल्डेन एज, त्रेतालाई सिलवर एज। सत्ययुगको जस्तो सुख त्रेतामा हुन सक्दैन किनकि आत्माको दुई कला कम हुन जान्छ। आत्माको कला कम हुनाले शरीर पनि त्यस्तै हुन्छ, त्यसैले सम्झनुपर्छ- हामी रावणको राज्यमा देह-अभिमानि बनेका छौ। अहिले बाबा आउनु भएको छ रावणको जेलबाट छुटाउनको लागि। आधाकल्पको देह-अभिमान निस्कन समय त लाग्छ। धेरै मेहनत गर्नुपर्छ। चाँडै नै जसले शरीर छोडेर गए उनीहरू फेरि पनि ठूलो भएपछि आएर केही ज्ञान लिन सक्छन्। जति ढिलो हुँदै जान्छ, फेरि पुरुषार्थ त गर्न सक्दैनन्। कोही मर्यो फेरि आएर पुरुषार्थ गरियोस्, त्यो त जब शरीर ठूलो होस्, समझदार होस् तब केही गर्न सक्छ।

ढिलो जानेहरूले त केही सिकन सक्दैनन्। जति सिके सिके, त्यसैले मर्नु भन्दा पहिला पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, जति हुन सक्छ यसतर्फ आउने कोसिस अवश्य गर्नेछन्। यस हालतमा धेरै आउने छन्। वृक्षको वृद्धि भइरहन्छ। सम्झाउनु त धेरै सहज छ। बम्बईमा बाबाको परिचय दिनको लागि चान्स धेरै राम्रो छ— उहाँ हामी सबैका पिता हुनुहुन्छ, पिताबाट वर्सा त अवश्य स्वर्गको नै चाहिन्छ। कति सहज छ। भित्र गदगद् हुनुपर्छ, उहाँ हामीलाई पढाउनेवाला हुनुहुन्छ। यो हाम्रो लक्ष्य उद्देश्य हो। हामी पहिला सद्गतिमा थियौं फेरि दुर्गतिमा आयौं, अब फेरि दुर्गतिबाट सद्गतिमा जानु छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गरौं भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिन्छ। तिम्रो बच्चाहरूलाई थाहा छ— जब देवापरमा रावण राज्य हुन्छ अनि ५ विकाररूपी रावण सर्वव्यापी हुन्छ। जहाँ विकार सर्वव्यापी छ त्यहाँ बाबा सर्वव्यापी कसरी हुन सक्नुहुन्छ? सबै मनुष्यहरू पाप आत्मा छन् नि। बाबा सम्मुख हुनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ— सर्वव्यापी मैले भनेकै छैन, उल्टो बुझ्नेका छन्। उल्टो बुझ्दै, विकारमा गिर्दा-गिर्दा, गाली दिँदा-दिँदा संसारको यो हाल भएको छ। क्रिश्चियनहरूले पनि जानेका छन्— ५ हजार वर्ष पहिला भारतवर्ष स्वर्ग थियो, सबै सतोप्रधान थिए। मनुष्यहरूले त लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् किनकि तमोप्रधान बुद्धि बनेका छन्। उनीहरू फेरि न त्यति उच्च बने, न त्यति नीच बनेका छन्। उनीहरू त सम्झन्छन्— वास्तवमा स्वर्ग थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— यो ठिकै भन्छन् ५ हजार वर्ष पहिला पनि म तिम्रो बच्चाहरूलाई रावणको जेलबाट छुटाउन आएको थिएँ, अहिले फेरि छुटाउन आएको छु। आधाकल्प हुन्छ राम राज्य, आधाकल्प हुन्छ रावण राज्य। बच्चाहरूले अवसर मिलेमा सम्झाउनु पर्छ।

बाबा पनि तिम्रो बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यसरी-यसरी सम्झाऊ। यति अपरम्पार दुःख किन भएको छ? पहिला त अपरम्पार सुख थियो जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। उनीहरू सर्वगुण सम्पन्न थिए, अब यो ज्ञान हो नै नरबाट नारायण बन्ने। पढाइ हो, यसबाट देवी चरित्र बन्छ। यस समय रावणको राज्यमा सबैको चरित्र बिग्रिएको छ। सबैको चरित्र सुधार्नेवाला त केवल एक राम हुनुहुन्छ। यस समय कति धर्महरू छन्! मनुष्यको कति वृद्धि भइरहन्छ, यसरी नै वृद्धि भइरह्यो भने फेरि खाना पनि कहाँबाट मिल्छ! सत्ययुगमा त यस्तो कुरा हुँदैन। त्यहाँ दुःखको कुनै कुरा नै हुँदैन। यो कलियुग हो दुःखधाम, सबै विकारी छन्। त्यो हो सुखधाम, सबै सम्पूर्ण निर्विकारी हुन्छन्। घरी-घरी उनीहरूलाई यो बताउनु पर्छ जसले गर्दा केही बुझ्नु। बाबा भन्नुहुन्छ— म पतित-पावन हुँ, मलाई याद गर्नाले तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिन्छ। बाबाले यो कसरी भन्नुहुन्छ! अवश्य शरीर धारण गरेर बोल्नुहुन्छ नि। पतित-पावन सर्वका सद्गति दाता एक बाबा हुनुहुन्छ, अवश्य उहाँ कुनै रथमा आउनु भएको हुनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म यस रथमा आउँछु, जसले आफ्नो जन्महरूलाई जानेका छैनन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यो ८४ जन्मको खेल हो, जो पहिला-पहिला आएका हुन् उनै आउने छन्, उनीहरूको नै धेरै जन्म हुन्छ फेरि कम हुँदै जान्छ। सबैभन्दा पहिला देवताहरू आए। बाबा बच्चाहरूलाई भाषण गर्न सिकाउनु हुन्छ— यसरी-यसरी सम्झाउनु पर्छ। राम्रोसँग यादमा रहन्छौ, देह-अभिमान छैन भने भाषण राम्रो गर्छौ। शिवबाबा देही-अभिमानी हुनुहुन्छ नि। भनिरहनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! देही-अभिमानी भव। कुनै विकार नरहोस्, भित्र कुनै शैतानी (नराम्रो बानी) नरहोस्। तिम्रो कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन, कसैको निन्दा गर्नु हुँदैन। तिम्रो बच्चाहरूले कहिल्यै पनि सुनेको-सुनाएको कुरामा विश्वास गर्नु हुँदैन। बाबासँग सोध— यिनीहरूले यस्तो भन्छन्, के सत्य हो? बाबाले भनिदिनु हुन्छ। नत्र धेरै छन् जो झुटो कुरा बनाउनमा ढिलाइ गर्दैनन्— फलानोले तिम्रोलाई यस्तो-यस्तो भन्यो, सुनाएर उसलाई नै बर्बाद गरिदिन्छन्। बाबालाई थाहा छ, यस्ता धेरै हुन्छन्। उल्टो-सुल्टो कुरा सुनाएर दिल खराब गरिदिन्छन्, त्यसैले कहिल्यै पनि झुटो कुरा सुनेर भित्र भित्रै जल्नु हुँदैन। सोध— फलानोले मेरो लागि यस्तो भन्यो? भित्र सफा हुनुपर्छ। कति बच्चाहरू सुनेको कुरालाई लिएर पनि आपसमा दुस्मनी गर्छन्। बाबा मिलेको छ, त्यसैले बाबासँग सोध्नुपर्छ नि। ब्रह्मा बाबामा पनि धेरैलाई विश्वास हुँदैन। शिवबाबालाई पनि भुल्छन्। बाबा त आउनु भएको छ सबैलाई महान बनाउन। प्यारले उठाइरहनु हुन्छ। ईश्वरीय मत लिनुपर्छ। निश्चय नै छैन भने सोध्दा पनि सोध्दैनन् त्यसैले जवाफ पनि मिल्दैन। बाबा जे सम्झाउनु हुन्छ त्यसलाई धारण गर्नुपर्छ।

तिम्रो बच्चाहरू श्रीमत अनुसार, विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नको लागि निमित्त बनेका छौ। एक बाबा सिवाय अरु कसैको मत सर्वश्रेष्ठ हुन सक्दैन। सबैभन्दा श्रेष्ठ मत हो नै भगवानको, जसबाट पद पनि कति उच्च मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो कल्याण गरेर उच्च पद पाऊ, महारथी बन। पढ्दै पढेनौ भने के पद पाउने छौ। यो हो कल्प-कल्पान्तरको कुरा। सत्ययुगमा दास-दासीहरू पनि नम्बरवार हुन्छन्। बाबा त आउनु भएको छ उच्च

बनाउन तर पढ्दै पढ्दै नभने के पद पाउने छन्। प्रजामा पनि त उच्च-नीच पद हुन्छ नि, यो बुद्धिले सम्झनुपर्छ। मनुष्यहरूलाई थाहा लाग्दैन— हामी कहाँ जान्छौं। माथि जान्छौं या तल झर्दै जान्छौं। बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ— कहाँ तिमी सत्य, त्रेता युगमा थियौ, कहाँ आइरन एजमा आएका छौ। यस समय त मनुष्यले, मनुष्यलाई खान्छन्। अब यी सबै कुरा जब बुझ्छन् तब भन्छन्— ज्ञान केलाई भनिन्छ। कतिपय बच्चाहरूले एक कानबाट सुनेर अर्को कानबाट निकालिदिन्छन्। राम्रा-राम्रा सेन्टरहरूका राम्रा-राम्रा बच्चाहरूको पनि विकारी दृष्टि रहन्छ। फाइदा, नोकसान, इज्जतको पर्बाह कहाँ राख्छन् र। मूल कुरा हो नै विकारी दृष्टिको। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— काम महाशत्रु हो, यसलाई जित्नको लागि कति मेहनत गर्छन्। मूल कुरा हो नै पवित्रताको। यसको कारण नै कति झगडा हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो काम महाशत्रु हो, यसलाई जित्ने तब नै जगतजित बन्छौ। देवताहरू सम्पूर्ण निर्विकारी हुन्छन् नि। पछि गएर बुझ्ने नै छन्। स्थापना हुनु नै छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलथे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कहिल्यै पनि सुनी-सुनाइ कुरामा विश्वास गरेर आफ्नो स्थिति बिगार्नु छैन। भित्र सफाइ राख्नु छ। झुटो कुरा सुनेर भित्र भित्रै जल्नु हुँदैन, ईश्वरीय मत लिनु छ।

२) देही-अभिमानि बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ, कसैको पनि निन्दा गर्नु हुँदैन। फाइदा, नोकसान र इज्जतलाई ध्यानमा राखेर विकारी दृष्टिलाई खत्तम गर्नु छ। बाबा जे सुनाउनु हुन्छ, त्यसलाई एक कानले सुनेर अर्कोबाट निकाल्नु छैन।

वरदान:- निश्चय र नशाको आधारबाट हर परिस्थितिमाथि विजय प्राप्त गर्ने सिद्धि स्वरूप भव योगद्वारा अब यस्तो सिद्धि प्राप्त गर जसले अप्राप्तिमा पनि प्राप्तिको अनुभव गराओस्। निश्चय र नशाले हर परिस्थितिमा विजयी बनाइदिन्छ। पछि गएर यस्तो पनि परीक्षा (पेपर) आउँछ, त्यतिबेला सुख्खा रोटो पनि खानु पर्ने छ। तर निश्चय, नशा र योगको सिद्धिको शक्तिले सुख्खा रोटोलाई पनि नरम बनाउनेछ। दुःखी बनाउनेछैन। तिमी सिद्धि स्वरूपको शानमा रह्यौ भने कसैले पनि दुःखी बनाउन सक्दैन। कुनै पनि साधन छ भने आराम संग प्रयोग गर तर समयमा धोका नदेओस्— यो जाँच गर।

स्लोगन:- निमित्त बनेर यथार्थ पार्ट बजायौ भने सबैको सहयोगको मदत मिलिरहनेछ।